

τὸ δεικνόμενον, ὅπερ αἰτιατικῆ προφέρεται· ἔστι δὲ καὶ ταῦτα πάντα ἐνεργητικῆς σημασίας, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ μεταβατικὰ ἔχοντα τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὰ παθητικὰ. Εἰ μὴ ποῦ καὶ παθητικῶς προφέρεται· οἶον ἀμείβομαι σοι (γρ. δὲ) δώροις· εὐαγγελίζομαι σοι ἀγαθὰ. Ἔστι δὲ πάλιν εἶρεῖν ἕτερα ῥήματα πρὸς τὴν ἐνοῦσαν αὐτοῖς διάφορον σημασίαν ἄλλοτε μὲν ἀμετάβατον (γρ. ἀμετάβατα), ἄλλοτε δὲ μεταβατικὴν (γρ. μεταβατικά). Οἶον, τὸ χαίρω ὅταν μὲν τῆς ψυχῆς εὐφροσύνην δηλοῖ ἀμετάβατον ἐπὶ ὅταν δὲ τὸ ἐνανασμενίζω καὶ πρόσκειμαι, μεταβατικὸν γίνεται οἶον, χαίρω τῇ γεωργίᾳ, χαίρω τῇ μαθήσει. Εἰσι δὲ καὶ ἕτερα ῥήματα ἃ τὴν μεταβάσιν οὐκ εἰς ὄνομα ἀλλ' εἰς ἀπαρέμφατον ποιεῖται, οὐκ ἄνευ μέντοι μέσης προθέσεως, οἶον θαδίζεις πρὸς τὴν πόλιν· ἀδυνατεῖν πρὸς τὸν ἔλεγχον. Τούτων οὖν ἀπάντων τὴν σύνταξιν καὶ τινῶν ἄλλων ῥηματικῶν ιδιοτήτων κατὰ (τάξιν;) διασαφηνώ καὶ πρῶτον γε περὶ τῶν ἀμεταβάτων οἷς ἄμα . . . τῶν ἄλλοτε μὲν ἀμεταβάτων ἄλλοτε δὲ μεταβατικῶν, κατὰ τὴν διάφορον σημασίαν αὐτῶν διαλέξομαι.»

Ἐν τῷ αὐτῷ τεύχει εὑρίσκεται καὶ τὸ ἐξῆς περιεργότατον κεφάλαιον·

α Σολοικοφαρῆτινα.

» Τρῶες αἰτιατικῆ χρῶνται ἀντὶ γενικῆς· οἶον τὸν ἵππον τὸν Ἀλέξανδρον. Καὶ Ὀμηρὸς γυναῖκα τιθήσατο μάζον ἀντὶ γυναικός. Οἱ Χαλκιδεῖς τὰ ὀριστικὰ τῶν ῥημάτων εἰς μετοχὴν καὶ ὑπαρκτικὸν ἀναλύουσι ῥήμα· οἶον, Σωκράτης ἀπαλογοῦμενός ἐστιν, ἀντὶ τοῦ ἀπολογεῖται. Οἱ Ἀλκιμανεῖς (;) μεταξὺ δύο ἐνικῶν ὀνομάτων πληθυντικὸν τιθέσκει ῥήμα· οἶον, Πλάτων μὲν ἐπορεύθησαν καὶ Ἀριστοτέλης. Κλαζόμενοις ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν πορεύομαι εἰς ἀγῶνα, πορεύομαι σὺν ἀγῶνι, φασί. Σικελοὶ ὁμοίως χρῶνται δοτικῆ ἀντὶ γενικῆς, τῆς παρὰ προθέσεως ἐξωθεν. Νησιῶται ἀνάπαλιν γενικῆ, ἀντὶ δοτικῆς χρῶνται· οἶον πλούσιος ἦν χρυσοῦ. Οἱ ἐπὶ τῆς Ἀσίας Ἕλληνας ῥήματα ἅπερ συνάπτεται δοτικαῖς πτώσεσιν, αἰτιατικαῖς συντάττουσιν φασί γὰρ, συνήντησέ με, ἀντὶ τοῦ ἐμαί. Οἱ Ἴωνες χαίρω τοῦ ἀνδρός, ἀντὶ τῷ ἀνδρί. Ἴωνων δὲ ἄμα καὶ Δωριέων ἔστι τὸ ἀντὶ προστακτικῶν ἀπαρεμφάτως χρῆσθαι, φασί γὰρ, δοῦναι τὸ βιβλίον, ἀντὶ τοῦ, δός. Καὶ Ὀμηρὸς, πάντα μάλ' ἀτρεκέες ἀγορευόμεν, ἀντὶ τοῦ, ἠγόρευε, καὶ πειρᾶν δῶσκεν Ἑρῶες, ἀντὶ τοῦ πειρῶ ἡμεῖς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητίειν ἐπέεσσιν, ἀντὶ τοῦ κωλύετε, καὶ Ἡσίοδος ὁμοίως. Οἱ ἐν Πελοποννήσῳ Δωριεῖς τῆ δοτικῆ χρῶνται ἀντὶ αἰτιατικῆς, περιλημμένης ἐξωθεν καὶ τῆς διὰ προθέσεως· φασί γὰρ τῇ δικαιοσύνῃ νενικήκαμεν, ἀντὶ τοῦ διὰ τῆς δικαιοσύνης· καὶ Ὀμηρὸς, σοὶ πάντα μαχοῦμεθα ἀντὶ τοῦ διὰ σέ.

Οἰλυμαῖοι (;) τοῖς ἐνικοῖς ὀνόμασι πληθυντικὰ ἐπάγουσι ῥήματα· φασί γὰρ, ἡ πύλη ἐκλείσθη-

σαν· ἡ βουλή συνήνεσαν καὶ Ὀμηρὸς ὡς φάσεν ἡ πληθύς. Θηβαῖοι τούναντιον, φασί γὰρ, Λακεδαιμόνιοι πολεμεῖ Ἀθηναίους. Ἀργολικὸν σχῆμα ἔστι τὸ εὐθεία χρῆσθαι ἀντὶ αἰτιατικῆς τῶν ἐνικῶν· φασί γὰρ, Ἀλέξανδρον λέγεται ἐλθὼν εἰς Πέρσας νικήσας, ἀντὶ τοῦ ἐλθόντα· καὶ Ὀμηρὸς, φασί οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα ἀστράπτων, ἐνείσιμα σήματα φαίνων. Περιγηγητικὸν ἔστι τὸ τῆ αἰτιατικῆς πληθυντικῆς πτώσει ἐπιφέρειν εὐθείας· οἶον, ἐπλέομεν δύο πάλεις, ἃς ἐκαλοῦντο σποτὸς καὶ ἄβυδος· ἔδει γὰρ εἰπεῖν σποτὸν καὶ ἄβυδον· ἀνδρὶ ἠρώω κρατερῷ· ὁ μὲν τόξων εὐ εἰδώς, ἀντὶ τοῦ τὸν μὲν τόξων εὐ εἰδότα. Τυρηνικὸν, Ὀμηρὸς περιπατήσας ἀνέστη· ἀντὶ τοῦ ἀναστὰς περιεπάτησε· ὁ δὲ χασάμενος πολεμήθη· καὶ Ἡρακλῆος κάμε τείγων. Λέσβιοι (ἐπὶ τοῦ Λέσβιοι ἐπιγέγραπται διὰ μικροτέρων ἐρυθρῶν γραμμάτων Σκύριοι) καὶ Θεττιλοὶ, χρῶνται χρόνοις ἀκαταλλήλοις ἐνεστώτι καὶ παρακτικῷ· φασί γὰρ ἡμεῖς πορευόμεθα, οὗτοι δὲ καθύκισσι· καὶ Ὀμηρὸς, σοὶ τε παίθοντο καὶ δεδμήμεθ' ἕκαστος.

Ῥόδιοι τὴν σύνταξιν τὴν ἐπάγουσαν αἰτιατικὴν πτώσει συντάσσουνε δοτικῆ· φασί γὰρ κάλεσον τῷ ἀνθρώπῳ ἀντὶ τοῦ, τὸν ἀνθρώπον· οἱ αὐτοὶ δὲ χρῶνται καὶ ταῖς δοτικαῖς ἀντὶ εὐθειῶν· ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὁ ἀνὴρ περιεγένετο, τῷ ἀνδρί περιεγένετο· πρόσωπα ἀντὶ πρόσωπον, ἅπερ τόξα ἀντὶ τόξον.»

K.

ΕΥΕΡΓΕΤΗΜΑ ΤΗΣ Κ. ΕΛΕΝΗΣ ΤΟΣΙΤΣΑ.

—0—

Ἐξακολουθοῦσα τὰς πρὸς τὸ ἔθνος εὐεργεσίας αὐτῆς ἡ Κ. Ἑλένη Τοσίτσα, καὶ συμπληροῦσα τοὺς σκοποὺς τοῦ αἰδίου αὐτῆς συζύγου ἀφιέρωσεν εἰς τὴν φιλεκαπαιδευτικὴν ἐταιρείαν δραχμῶν χιλιάδας τριάκοντα, πρὸς ἀνάγεσιν σχολείου ἀλληλοδιδασκτικοῦ. Ἡ Κ. Τοσίτσα δι' ὧσων ἐπράξε καὶ δι' ὧσων διανοεῖται νὰ πράξη κατατάσσεται μετὰ τῶν πρώτων εὐεργετῶν τῆς Ἑλλάδος.

Εἰς τὸ ἐν τῷ προηγουμένῳ φυλλαδίῳ λεξικῶν τῶν ἐν τῇ μεσημβρινῇ Ἰταλίᾳ Ἑλλήνων πρόσθετος καὶ τὴν λησμονηθεῖσαν ταύτην λέξιν — τὸ σάουνο (ἢ σιαγών).

ΠΑΡΟΡΑΜΑ.

Φυλλάδ. 103. σελ. 112. στήλη 2. στιχ. 40, ἀντὶ 14 ἑκατοκταστηρίδα γράφε 17 κτλ.